

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวจงรักษ์ ปัญญาภู

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรภรณ์ ทุงปิ่นคำ

บทคัดย่อ

หูแว่วเป็นอาการที่พบบ่อยในผู้ป่วยโรคจิตเภท หากผู้ป่วยไม่สามารถจัดการอาการหูแว่วได้ จะเกิดความทุกข์ทรมานและแสดงพฤติกรรมที่เป็นอันตรายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย บุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภท 11 คน และผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว 25 ราย ที่มารับการรักษาที่หอผู้ป่วยใน ระหว่างเดือน เมษายน ถึงเดือน พฤษภาคม 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ 2) แบบประเมินลักษณะเสียงแว่ว 3) แบบประเมินความเชื่อเกี่ยวกับเสียงแว่ว 4) แบบประเมินการดูแลตนเองภายหลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล และ 5) แบบติดตามตัวชี้วัดตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว ดำเนินการศึกษาโดยใช้กรอบแนวคิดการใช้และการประเมินผลแนวปฏิบัติทางคลินิกของสถาบันวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) ประเมินคุณภาพของแนวปฏิบัติโดยใช้แบบประเมิน AGREE พบว่าแนวปฏิบัติอยู่ในระดับดี นำแบบประเมินข้อที่ 2) ถึง 4) ไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นพบว่าได้ค่าที่ยอมรับได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังจากใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก

- 1) อุบัติการณ์พฤติกรรมรุนแรงก้าวร้าวทั้งต่อตนเอง และผู้อื่นของผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว เท่ากับร้อยละ 0
- 2) ระดับความรู้สึกรบกวนรำคาญที่ลดลงจากอาการหูแว่วของผู้ป่วยจิตเภทลดลงจากร้อยละ 48.80 เป็นร้อยละ 17.20
- 3) ร้อยละของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มีอาการหูแว่วที่รุนแรง กลับมารักษาซ้ำในโรงพยาบาลภายใน 28 วัน เท่ากับ 0
- 4) ร้อยละ 100 ของบุคลากรผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม อยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่วสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีของการดูแลผู้ป่วยจิตเภท นอกจากนี้ผู้ที่มีความพึงพอใจ ดังนั้นบุคลากรผู้ดูแลผู้ป่วยควรนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปปฏิบัติในงานประจำอย่างต่อเนื่องต่อไป

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Nursing Care of Schizophrenic Patients with Auditory Hallucination, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province
Author	Miss Jongrak Panyapoo
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Patraporn Tungpunkom

ABSTRACT

Auditory hallucination is the most common symptom among schizophrenic patients. If the patients can not manage the hallucination, they may suffer and have behavior that may harm themselves and others. This operational study aimed to investigate effectiveness of applying the clinical practice guidelines (CPGs) to the schizophrenic patients with auditory hallucination at Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai province. The sample was selected using purposive sampling and included eleven health care personnel who took care of schizophrenic patients and 25 schizophrenic patients who received treatment during April to May 2011. The instruments used in this study included 1) CPGs for schizophrenic patients with auditory hallucination of Maharat Nakhon Chiang Mai Hospital 2) Characteristic of Auditory Hallucination Questionnaire 3) Beliefs About Voices Questionnaire 4) evaluation form on self-care of the schizophrenic patients with auditory hallucination after discharging from the hospital and 5) Indicator follow-up form according to the CPGs for schizophrenic patients with auditory hallucination. The study was based on the framework of CPGs utilization and evaluation of National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). CPGs were evaluated for quality by the Appraisal of Guidelines for Research and Evaluation (AGREE) which was at a good level. The instruments items 2) to 4) were tested for reliability and were in the acceptable level. Data were analyzed using descriptive statistics.

The results showed that: After implementing CPGs

- 1) The incidence rate of severe aggressive behavior of schizophrenic patients against themselves and others was equal to zero.
- 2) Level of suffering from auditory hallucination of the schizophrenic patients had decreased from 48.80% to 17.20%.
- 3) Percentage of schizophrenic patients with auditory hallucination re-admitted to the hospital within 28 days equal to zero.
- 4) A hundred percent of the health care personnel were satisfied with CPGs implementation at a high level.

The results indicate that using the CPGs for schizophrenic patients with auditory hallucination could bring good outcomes of caring for schizophrenic patients. Moreover, the users were also satisfied with implementing these CPGs. Therefore, these CPGs should be implemented into routine care continuously.